

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: 26Cb/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121551716
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kukučková
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2023:6121551716.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Kukučkovou v právnej veci žalobcu: SOSTEAM SLOVAKIA, s. r. o., Budatínska 43, Bratislava 851 06, IČO: 45 414 408, zastúpený: Advokátska kancelária MULARČÍK A PARTNERI, s. r. o., Nám. M. Benku 15, Bratislava 811 07, IČO: 36 860 522, proti žalovanému v 1. rade: JAMADOS s.r.o., Šalviová 1005/10, Most pri Bratislave 900 46, IČO: 35 908 254, zastúpený: JUDr. Renáta Barbušová, advokátka, Štúrova 13, P.O. Box 154, Bratislava 810 00, IČO: 30 811 481, žalovanému v 2. rade: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, Bratislava 811 05, IČO: 31 595 545, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., Horná 26, Banská Bystrica 974 01, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 601,60 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Súd žalovanému v 1. a 2. rade voči žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1) Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 26.11.2021 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie istiny vo výške 601,60 eur spolu s príslušenstvom. Žalobca v žalobe tvrdil: Dňa 27.11.2019 došlo na ceste II/510 extravilán Most pri Bratislave - Malinovo k škodovej udalosti a následne ku kontaminácii vozovky. Vinnikom tejto škodovej udalosti bol vodič V. T., ktorý viedol motorové vozidlo, ktorého vlastníkom je žalovaný v 1. rade. V dôsledku tejto škodovej udalosti došlo ku kontaminácii vozovky únikom motorovej nafty z palivovej nádrže pracovného stroja, čím došlo k ekologickej škode. Správcom predmetnej cestnej komunikácie je spoločnosť Regionálne cesty Bratislava, a.s. Žalovaná v 1. rade zodpovedá za vznik škodovej udalosti, tak v zmysle § 43 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, ktorému vznikla povinnosť odstrániť znečistenie predstavujúce prekážku cestnej premávky. Tento druh poškodenia vyžaduje kvalifikovaný zásah subjektu špecializovaného na odstraňovanie poškodenia vozovky, správca komunikácie mal pre tento prípad so žalobcom uzavrieť Zmluvu o spolupráci zo dňa 26.11.2015 (ďalej len „Zmluva o spolupráci“), Zmluvu o odstraňovaní prekážok a Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 26.11.2015 (ďalej len „zmluva o odstraňovaní prekážok“). Na základe telefonической objednávky a následne písomnej zo dňa 27.11.2019 správcu komunikácie žalobca pristúpil k zásahu. Poistná udalosť bola žalovanému v 2. rade ako zodpovednému poisťovateľovi riadne nahlásená. Pri svojej činnosti žalobca vynaložil náklady v celkovej výške 721,92 eur, ktoré deklaroval prostredníctvom faktúry č. 19100616 zo dňa 28.11.2019. Dňa 10.12.2019 žalobca prostredníctvom spoločnosti Green recovery s.r.o., IČO: 483 346 34, si svoj nárok uplatnil v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. PZP voči žalovanému v 2. rade, ktorý zamietol poskytnutie poistného plnenia. Žalovaný v 1. rade dňa

08.01.2020 uhradil sumu vo výške 120,32 eur čo predstavuje DPH z uvedenej faktúry. Žalobca poukázal na ustanovenia § 420a Občianskeho zákonníka, ustanovenia §§ 4, 15 zákona o PZP

2) Žalovaný v 2. rade v odpore v podanom odpore navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú, okrem iného vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzuje zo Zmluvy o spolupráci zo dňa 26.11.2015 a tiež aj zo Zmluvy o odstraňovaní prekážok a Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 26.11.2015. obe uzatvorené medzi ním a správcom komunikácie - Regionálne cesty Bratislava, a.s. Žalobca v tejto súvislosti zastáva názor, že pokiaľ si správca objednal u žalobcu odstránenie následkov dopravnej nehody na základe Zmluvy o odstraňovaní prekážok, prešla tým pohľadávka správcu komunikácie priamo na žalobcu, a to z dôvodu, že práve on tieto následky dopravnej nehody odstraňoval. Žalovaný v 2. rade poukázal na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 165/2017 zo dňa 02.03.2017. Žalovaný v 2. rade zastáva názor, že poškodením a teda aj aktívne vecne legitimovaným subjektom je v tomto konaní je výlučne správca komunikácie.

3) Pokiaľ žalobca vo svojom vyjadrení poukazuje na ust. § 4 ods. 2 Zákona o PZP, žalovaný v 2. rade je toho názoru, že vyššie uvedeného ustanovenia zákona o PZP a ani zo žiadnych iných ustanovení zákona o PZP nevyplýva povinnosť žalovaného v 2. rade ako poisťovateľa uhradiť náklady spočívajúce vo vyčistení komunikácie od uniknutých prevádzkových kvapalín tretou osobou. Všeobecne je možné konštatovať, že ustanovenie § 4 ods. 2 a 3 zákona o PZP presne vymedzuje čo môže byť uplatneným nárokom v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, pričom prezentovaný nárok žalobcu (refundácia nákladov žalobcu spojených s vyčistením komunikácie na základe objednávky Správcu komunikácie), nie je možné za žiadnych okolností subsumovať pod ustanovenie § 4 ods. 2 alebo ods. 3 zákona o PZP. Žalovaný v 2. rade zdôrazňuje, že zákon v ust. § 4 ods. 2 zákona o PZP jednoznačne ustanovuje, že poisťovateľ nahradí škodu poškodenému, čo však žalobca v tomto prípade nie je. Podľa ust. § 3d ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení účinnom do 30.11.2019 (ďalej len „Cestný zákon“), v zmysle ktorého: „Cesty II. triedy a III. triedy vrátane ich prejazdnych úsekov cez obce sú vo vlastníctve samosprávneho kraja, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Prejazdne úseky ciest II. a III. triedy cez colné priestory sú vo vlastníctve štátu.“ V zmysle § 3d ods. 5 písm. c) Cestného zákona: „Správu pozemných komunikácií vykonávajú, ak ide o cesty a miestnych komunikácií pre cestnú nemotorovú dopravu vo vlastníctve samosprávneho kraja, samosprávny kraj, prípadne právnické osoby ním na tento účel založené alebo zriadené,“ Správu pozemných komunikácií, vzhľadom na uvedené môže podľa žalovaného v 2. rade vykonávať len správca komunikácie, prípadne právnická osoba ním na tento účel zriadená. Vo vyjadrení poukázal na Rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 8Co/212/2016 zo dňa 24.10.2017: „...odtiahnutie motorového vozidla z pozemnej komunikácie je oprávnený vykonať iba správca cesty, ktorý pri odstraňovaní vozidla vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý v plnom rozsahu nesie zodpovednosť za jej výkon a nemôže ju zmluvne previesť na iného, a to ani po stránke technickej, t.j. samotný odťah vozidla. Takéto oprávnenie ako orgán verejnej moci má buď obec sama, alebo právnická osoba ňou na tento účel založená alebo zariadená. Z ustanovenia § 3d zákona č. 135/1961 Zb. a z ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. nepochybne vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo taxatívnym výpočtom určiť, kto je oprávnený vykonávať správu komunikácií a kto je správcom cesty s tým, že odtiahnutie je povinný vykonávať jedine správca cesty, t.j. že výkladom tohto ustanovenia možno dospieť k záveru, že jeho úmyslom bolo vylúčiť iné osoby, ktoré by sa podieľali na správe komunikácie, a ktoré by boli oprávnené odstrániť prekážku cestnej premávky, okrem právnickej osoby správcu na tento účel založenej alebo zriadenej.“ S poukazom na uvedené rozhodnutie má žalovaný v 2. rade za to, že žalobca nespĺňa zákonné podmienky pre výkon správy pozemných komunikácií, a teda ani pre odstraňovanie prekážok cestnej premávky v zmysle ust. § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, z ktorého dôvodu nie je v tomto konaní aktívne vecne legitimovaným subjektom. V ďalšom sa vyjadroval k predloženému odbornému znaleckému posudku a k zmluve o spolupráci a k zmluve o odstraňovaní prekážky. Žalovaný v 2. rade navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, nakoľko žalobca nie je poškodeným subjektom.

4) Žalovaný v 1. rade v podanom odpore navrhol žalobu zamietnuť, vzniesol námietku premlčania, poukázal na zákonné ustanovenia zákona o PZP, ustanovenia § 822, § 823 Občianskeho zákonníka. Vykonanie čiastočnej úhrady žalovaný v 1. rade v sume 120,32 eur sa jednalo o úhradu sumy predstavujúce výšky DPH so žalobcom uplatneného nároku na náhradu škody voči žalovanému v 2. rade.

5) Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu žalovaného v 2. rade poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 27Cb/220/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 3Cob/69/2020 v ktorých sa skonštatovalo, že poisťovňa (žalovaný v 2. rade) je pasívne vecne legitimovaný a nárok žalobcu spadá pod ustanovenie zákona o PZP. Žalobca so správcom mal uzatvorené zmluvy, v ktorých bola prejavená vôľa oboch strán, aby žalobca vykonal povinnosti, ktoré vyplývajú správcovi cestnej miestnej komunikácii ak si tieto povinnosti nesplní vinník. Tieto uzavreté zmluvy deklarujú skutočnosť, že pohľadávka, ktorá vznikne tak priamo žalobcovi, lebo on je jediný subjekt, ktorý odstraňuje škodu a vynakladá ako jediný subjekt na odstránenie škody spôsobenej vinníkom nie len finančné prostriedky.

6) Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi : Uplatnenie nároku na náhradu škody, vyčíslenie nároku na náhradu škody, fotodokumentáciou, výzvu na zaplatenie náhradu škody, odborným posudkom, objednávkou, zmluvou o odstraňovaní prekážok zo dňa 26.11.2015, zmluvou o spolupráci zo dňa 26.11.2015, faktúrou č. 19100616.

7) Vo svojom odôvodnení sa súd nebude zaoberať všetkými námietkami. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu. SR sp. zn. IV.115/03, podľa ktorého, všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými účastníkmi konania.

8) Nespornou skutočnosťou je, že v dôsledku škodovej udalosti prevádzkou motorového vozidla žalovaného v 1. rade došlo k vzniku znečistenia cestnej komunikácie. Správcom cestnej komunikácie sú Regionálne cesty Bratislava a.s.. Medzi správcom komunikácie a žalobcom bola uzatvorená Zmluva o odstraňovaní prekážok a zmluva o postúpení zo dňa 26.11.2015, v zmysle ktorej žalobca odstránil znečistenie, vystavil daňový doklad fakt. č. 19100616 na žalovaného v 1. rade vo výške 721,92 eur, pričom v zmysle zmluvy sa pohľadávka správcu komunikácie na náhradu vzniknutej škody postúpila bezodplatne na žalobcu. Žalovaný v 2. rade namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu bod 2), 3) rozsudku. V súdnej veci spornou otázkou ostala predovšetkým aktívna legitimácia žalobcu.

Zákonný rámec :

9) Podľa § 4 ods. 1 zákona o PZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

10) Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

11) Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona o PZP, ak poisťovná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, ktorú utrpel vodič motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená.

12) Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

13) Podľa § 3d ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy t. j. k 26.11.2015 - ďalej len „cestný zákon“ cesty II. triedy a III. triedy vrátane ich prejazdnych úsekov cez obce sú vo vlastníctve samosprávneho kraja, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Prejazdne úseky ciest II. a III. triedy cez colné priestory sú vo vlastníctve štátu.

14) Podľa § 3d ods. 5 písm. c) cestného zákona správu pozemných komunikácií vykonávajú, ak ide o cesty vo vlastníctve samosprávneho kraja, samosprávny kraj, prípadne právnické osoby ním na tento účel založené alebo zriadené.

15) Podľa § 3d ods. 6 cestného zákona vlastníci a správcovia pozemných komunikácií sú povinní pozemné komunikácie udržiavať v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý sú určené.

16) Podľa § 3d ods. 7 cestného zákona v znení účinnom od 01.07.2022 správca pozemnej komunikácie príslušný podľa odseku 5 je oprávnený zabezpečiť plnenie niektorých činností spojených so správou pozemných komunikácií prostredníctvom tretej osoby, a to na základe zmluvy.

17) Podľa § 3f ods. 1, a 2 cestného zákona správca cesty I. triedy môže zmluvne previesť povinnosť udržiavať cestu I. triedy v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý je určená, na vlastníka alebo správcu ciest II. a III. triedy, alebo na Národnú diaľničnú spoločnosť za cenu dohodnutú v súlade s cenovými predpismi. Vlastník alebo správca ciest II. a III. triedy môže zmluvne previesť povinnosť udržiavať cesty II. a III. triedy v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý sú určené, na Národnú diaľničnú spoločnosť za cenu dohodnutú v súlade s cenovými predpismi.

18) Podľa § 3 ods. 2 cestného zákona miestnu štátnu správu vo veciach miestnych ciest a účelových ciest vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych cestách a na účelových cestách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c na úseku miestnych komunikácií a účelových ciest.

19) Podľa § 2 ods. 2 písm. r) zákona o cestnej premávke na účely tohto zákona sa ďalej rozumie prekážkou cestnej premávky všetko, čo môže ohroziť alebo obmedziť jazdu vozidiel a pohyb chodcov.

20) Podľa § 43 ods. 1 zákona o cestnej premávke kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to neurobí, je povinný ju bezodkladne odstrániť na jeho náklady správca cesty. Ten, kto odstráni prekážku cestnej premávky, je povinný bezodkladne zabezpečiť aj odstránenie predmetov a odpadov prekážajúcich v zjazdnosti na ceste, ktoré s prekážkou cestnej premávky súvisia.

21) Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22) Podľa čl. 2 ods. 2 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

23) Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo205/2009 z 29.06.2010), kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Dospel k záveru o nedostatku aktívnej legitímácii.

24) V súlade so zákonom (bod 9) až 20) tohto rozsudku) je tak právnická osoba Regionálne cesty Bratislava a.s. kompetentná (pretože na tento účel bola založená) a poverená udržiavaním pozemných komunikácií vo vlastníctve Bratislavského samosprávneho kraja v stave zodpovedajúcom účelu, a teda aj v prípade znečistenia týchto komunikácií, toto znečistenie odstrániť. Cestný zákon pripúšťa zmluvný prevod povinnosti udržiavať pozemnú komunikáciu na iný subjekt, ale len na ten, ktorý zákon predpokladá - v danom prípade na Národnú diaľničnú spoločnosť, prípadne na vlastníka / správcu cesty II. a III. triedy (podľa toho o akú triedu cesty ide). Ustanovenie § 3d ods. 5 písm. c) cestného zákona neumožňuje rozdelenie jednotlivých oprávnení správcu cesty medzi viaceré subjekty navzájom. Inými slovami, uvedené ustanovenie sa vôbec netýka riešenia postupu, kedy samosprávny kraj (ním založená právnická osoba) ako správca cesty hodlá určité oprávnenie správcu cesty (avšak nie všetky oprávnenia) preniesť na iný subjekt a sám pritom zostať správcou cesty (takýto postup nie je dovolený ani inými právnymi predpismi). Aplikácia uvedeného ustanovenia dopadá iba na tie prípady, kedy pre vymedzené komunikácie a/ samosprávny kraj nevykoná prípustný prenos (všetkých) právomocí na iný subjekt, a teda samosprávny kraj je správcou cesty, alebo b/ samosprávny kraj rozhodne, že správu cesty vykonávať nebude a že výkon (všetkých) práv a povinností správcu cesty prenesie na ňou zriadenú alebo založenú právnickú osobu. Gramatickým výkladom dospějeme k záveru, že prenos právomocí správcu cesty nie je možný na obchodnú spoločnosť už existujúcu, ale výlučne na obchodnú spoločnosť založenú osobitne iba na tento účel. V opačnom prípade by požiadavka zákonodarcu vyjadrená slovami „osobu ňou založenú“ nemala opodstatnenie. Žalobca preto nie je spôsobilým subjektom na to, aby vykonával

správu cesty (aby na ňu boli prenesené niektoré práva a povinnosti správcu cesty), pretože podľa výpisu z obchodného registra na takýto účel ani nebola správcom cesty založená.

25) Podľa Rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 8Co/212/2016 zo dňa 24.10.2017: „...odtiahnutie motorového vozidla z pozemnej komunikácie je oprávnený vykonať iba správca cesty, ktorý pri odstraňovaní vozidla vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý v plnom rozsahu nesie zodpovednosť za jej výkon a nemôže ju zmluvne previesť na iného, a to ani po stránke technickej, t.j. samotný odťah vozidla. Takéto oprávnenie ako orgán verejnej moci má buď obec sama, alebo právnická osoba ňou na tento účel založená alebo zariadená. Z ustanovenia § 3d zákona č. 135/1961 Zb. a z ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. nepochybne vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo taxatívnym výpočtom určiť, kto je oprávnený vykonávať správu komunikácií a kto je správcom cesty s tým, že odtiahnutie je povinný vykonávať jedine správca cesty, t.j. že výkladom tohto ustanovenia možno dospieť k záveru, že jeho úmyslom bolo vylúčiť iné osoby, ktoré by sa podieľali na správe komunikácie, a ktoré by boli oprávnené odstrániť prekážku cestnej premávky, okrem právnickej osoby správcom na tento účel založenej alebo zriadenej.“

26) Správca komunikácie preto porušil vyššie citované ustanovenia cestného zákona, keď na základe zmluvy o odstraňovaní prekážok z 26.11.2015 previedol na žalobcu vlastnú kompetenciu, na vykonávanie ktorej bol výslovne založený, a to odstraňovanie prekážok z telesa cesty a/ alebo súčasti cesty za účelom zabezpečenia priechodnosti a plynulosti cestnej premávky. Správca komunikácie pri odstraňovaní prekážky z komunikácie vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), nemôže právomoci správcu komunikácie zmluvne previesť na iný podnikateľský subjekt, a to ani po stránke technickej (čo sa týka zabezpečenia samého výkonu odstránenia znečistenia komunikácie). Odstrániť znečistenie z komunikácie je oprávnený vykonať buď Bratislavský samosprávny kraj, alebo právnická osoba ním na tento účel založená alebo zriadená - t.j. Regionálne cesty Bratislava a.s.. Cestný zákon upravuje spoločenské vzťahy v oblasti verejného (správneho) práva a v súvislosti so správou pozemných komunikácií nevznikajú súkromnoprávne, ale verejnoprávne vzťahy. Odstránenie rozliatych prevádzkových kvapalín, ktoré spôsobujú prekážku v zjazdosti komunikácie preto nie je súkromnoprávnym aktom, pri ktorom by prichádzalo do úvahy zastúpenie podnikateľským subjektom, alebo zmluvné poverenie, v zmysle ktorého by bol podnikateľský subjekt oprávnený pôsobiť oblasti verejnoprávných vzťahov (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.3Cdo/70/2003). Správca komunikácie vykonávajúci verejnú správu pozemných komunikácií je pri tomto výkone orgánom verejnej správy a vzťahuje sa na neho čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, a teda pri výkone preneseného výkonu štátnej správy nemôže postupovať nad rámec zákona, tzn. používať analogický inštitút súkromného práva napr. zmluvné zastúpenie, poverenie splnomocnenie. Každý orgán štátu má totiž Ústavou Slovenskej republiky a zákonom určený rozsah právomocí, ktorý nemôže prekročiť, takže môže konať len to, čo mu ústava alebo zákon dovoľuje s tým, že tieto právne normy určujú aj spôsob, akým štátne orgány môžu štátnu moc uplatňovať, vrátane druhu a obsahu sankcií, ktoré môžu používať. Konanie orgánu štátu v medziach a v rozsahu ustanovenom zákonom, bez akejkoľvek výnimky a zákonom ustanoveným spôsobom, napĺňa v právnom štáte princíp právnej istoty a tento ústavný príkaz zároveň vylučuje stav, aby orgán štátu mohol konať podľa vlastnej úvahy a z vlastného rozhodnutia aj nad rámec zákona a tiež iným, ako zákonom predpísaným a ustanoveným spôsobom. Uvedené platí bez ohľadu na znenie § 141 ods. 6 písm. b) cestného zákona, podľa ktorého sa na odstránenie prekážky cestnej premávky nepoužijú všeobecné predpisy o správnom konaní. Toto ustanovenie nemožno vykladať neprípustne tak, že by odstraňovanie prekážky cestnej premávky bolo vyňaté z verejnoprávnej normy hmotnoprávnej povahy, ale toto ustanovenie je potrebné v súlade s pravidlami výkladu právnych noriem logicky a gramaticky a systematicky vykladať len tak, že neodstránenie prekážky cestnej premávky sa nepoužijú všeobecné predpisy o správnom konaní, ktorým je nepochybne predovšetkým zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a účelom tejto úpravy bolo vylúčiť pôsobnosť tohto procesného predpisu pri odstraňovaní prekážok cestnej premávky otázkach týkajúcich sa úpravy začatia správneho konania, zisťovania skutkového stavu, vydávania rozhodnutia, opravných prostriedkov a pod., tzn., že sledovaným cieľom bolo zabezpečenie efektívneho odstránenia prekážok cestnej premávky bez toho, aby toto mohlo byť zmarené, resp. predĺžované využitým práv daných účastníkovi správneho konania v iných prípadoch správneho konania, resp. v konaniach upravených normami správneho poriadku.

27) Z uvedeného, preto žalobcovi nemohol vzniknúť nárok na náhradu vynaložených nákladov spojených s odstránením prekážky voči žalovaným. Záonné ustanovenia cestného zákona o zverení práv a povinností verejnej povahy určeným subjektom sú kogentnej povahy, len spoločnosť Regionálne cesty Bratislava a.s. bola oprávnená znečistenie komunikácie odstrániť. Právny poriadok Slovenskej republiky nedovoľuje, aby správca cesty preniesol predmetné oprávnenie verejnoprávneho charakteru na akýkoľvek iný podnikateľský subjekt, a preto ak tak správca cesty zmluvou zo dňa 26.11.2015 urobil, poverenie na žalobcu je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Súd žalobu zamietol. Nepovažoval za potrebné sa ďalej zaoberať vznesenými námietkami strán sporu. Žalobca nie je aktívne legitimovaný.

28) O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, teda podľa zásady úspechu v spore. Súd priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Bratislava III (§ 362 ods. 1 CSP).

V odôvodnení sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a jeho podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, za akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení.